

עין משפט
נר מצוה
לד:

צא א מ"י פ"ח מהלכות
 חצות העומה ה"י"ח:
צב ב מ"י שם ה"י"ח:
צג ג מ"י שם ה"י"ח:
צד ד מ"י שם ה"י"ח:
 ה |מ"י פ"ח מהלכות
 טומאת אוכלין הלכה ה'
 ועכ"מ|:
 ו מ"י פ"ח מהלכות חצות
 העומות הלכה יא:

דבינו גרשום

[illegible]

אז נראה דליל וא"כ השמע
דבחולין שנטעו על טהרת
הקדש אין נעשה נישי שני
לקדש.

השוחט פרק שני חולין

סבירי דאין שלישי בחולין שנעשו על טהרת קדש דהאי אף איני לא
אחמתי היינו האי דקמי' בכרייתא כפוף מילתיה דרבי יהושע בחולין
שנעשו על טהרת חרומה אכלן מתחלה לא פירש רבי יהושע עד
שהכלו ר"א ורס' איתא בחולין שנעשו על טהרת קדש ים בנאן שלישי
אכלו לו לפרש דלא מיידי בכו כדי
שלא יבא לטעות ולומר דליירי בכל
דבר שיש בו שלישי אלא דהאי אין בו
שלישי ולכן לא הוצרך לפרש דליירי
בתרומה ואשכ"ח דליצא קדש עגמו
שם בו שלישי סתמא דמלתא לאו
בדרייה איירי דאין דרך לאכול קדש
שנטמא ונני אדם דלינן ממנו:
אמוראי ניהו ואי"א דרבי
יוחנן. לא ר"ל הא
דידיה הא דרביה דסתמא דהא
דקאמר לעיל מאי אהדרי ר"א ורבי
יהושע אהדרי לא מסבא אומר כן
דאין זה הדבר תלוי בסבא אלא
קבלה הימה בידו:

והשלישי נאכל בניד הרמק.
כלשון שני פירש
בקונטרס ונראה לו עיקר דלארי
בחולין גרדי ומתמא ופוסל דקאמר
היינו את התרומה השלישי נאכל
אפילו הוא ניד הרמק ונע שני
לעומתא דה"ל שלישי מותר לאוכלו
אבל נע שני קודם לו שיערבו זו
תרומה לא לירכא לאשמועינן להכי
הוה חולין גרדי ונע כהו שני
ודייק ע"כ כיון דמיד דעת הוא על
טהרת תרומה בעי מילתא והוה חולין

שנעשו על טהרת תרומה ואי אמתת שליש דידכו פסל לגופיה
 ושרינן לאוכלי הלא נפסל גופו ע"י כן
 ואסור לעמא גופו ועוד הוה יכול להקשות היאך אוכל תרומה דקמי
 נאכל בנזיר הדמע ושמי' הנה לנזיר הדמע לדיא כות' כי' הלבך לא
 יבני' ד' לאכלניהו בטהרת תרומה דהו' לכו חולין גרידי דקמי' לפי'
 דהדי' לו לפרס מעמא ופוסל ואי התרומה כיון דקמי' בחולין
 ועוד מעיקרא דסי' לדיא כות' כדדי אכילת פרס בלא מילתיה
 ידעולא מיקשי' ליה היאך נאכלין והא' תרומה טמאה קאכיל ומפרש

ר"ת דבחולין גרדיי איירי דפירש בקונטרס ומעמל דקאמר הייט
והשלישי נאלל בניד דמע דמין דהיה דעמו לערב זו תרומה דאירי
ואולנך איה ביה שלישי ואמרו ושלשי יכול לערב זו ניד דמע ואילו
לעמלא דפ"י בקונטרס דלית איה כות כו' ואין דאירי קלי
כדי אכילת פרס וחולין גרדיי ינשו ואין כות שלישי ולא קרי
בזהו חבלין של תרומה הרבה עד שיהא כות כבדי אכילת פרס יאמר
דלאירי בחולין שגשו על הטרפה תרומה ומעמל ופוסל את החולין ש
נאכל ואלל בניד דמע ויכול לערב י' חבלין של תרומה ופרך הוי ספינין
י' כפירוס קמא ומשי דלית איה כות כו' ולא חיישינא אי אכל יל כו' כפי
אלל התמורה וקח דהשק דמ"ה הוי שרי לפסול גופו הו' י' אמר כו' ו
מן התורה נראה דמהם לא ילפינן י' גופו שהרי אפילו כהנים א
מתהוה קרא אלל דאם אכל חולין טמאין דנפסל גופו מאלכס תרומה
פחות מכשיעור חולין אמאי פסלי הסבה דמשמע דוקא פחות
ומתורה ובפרק ז' דטהרות כתיב הריא דהכא קמני הראשון והשני
ונאכל בניד הקדש הלא איירי בתרומה שגשו על טהרה קדש
בכחשיל של קדש גמור והדר קמני הראשון והשני ושלשי שנקדש
הוי בזה איירי בקדש גמור שגשו על טהרה טמאה ועל טהרה פ
חגיגה (דף י"ז:) יוסף חסיד דבכונה י' היתה מושפחו מדרס
מחלוקת קדש שאו קדש גמור אכל תרומה לחוד על טהרה
ומתמיס דלאמר בקוף פרק קמא דפסחים (דף ע"ג.) דלא ליש
על התרומה ועל הקדש איך נאכלין כיון דטמאין הם דמאחר
ולפירוש רבינו מס איירי בזה תרומה בתרומה גרדיא וקורא
בכדקדקש איירי בקדש גמור נאלל בניד הקדש לפי שהולך
דפירש בזה דרשא: הנהו יאמר הרמב"ם ביות בבר
ועובדין (פסחים דף מד. ב.) י' משמע דאיכא בתמא כות כבדי אכילת
שגשה מינין (ויד דף י"ג.) הואיל וזר לוקה עליו בזכות כבדי אכילת פרס

על טערה הקדש לא. כלומר לית זהו שלישי: לא מיבעיא קאמר.
כלומר אפילו בהני איכא שלישי: וסא אף אני לא אמרתי קאמר.
ורבה בר בר חנה אמרה לך להדרתה ד"א ורבי יהושע משמיה
דרכי יוחנן וקסאי דרכי יוחנן אלדריי יוחנן: אמוראי נגבו. רבה

ז' אמר רבי יודא א"ר
 ז' האוכל שלישי של
 הקדש נעשה גופו
 רבי יודא לרבי אסי
 שני לתרומה בחולין
 על טהרת תרומה
 לא אמר ליה לא
 אני לא אמרתי
 ומוראי ניהו ואלבא
 האוכל שלישי של
 תרומה נפסל גופו
 קמ"ל תנינא שלישי
 תרומה בחולין שנעשו
 הוא דאלו הוי הא
 הוה אמינא לא שני
 ידי דאמר שני בקדש
 קמ"ל איתביה רב
 משון שבחולין טמא
 ינו מטמא ידוהשלישי
 אמרת הנפסל גופו
 ינו מידי דפסיל
 הנה לנזיד הדמע
 לרביא

והשלישי של חולין: **נאכל בנזיר הדמע**. בחבילי תתרומו מעורבה
בו כגון שליש זה אם מקפה של חולין הוא מותר לתת לתוכו חבילין
של תרומה ושמן לתרומה ולאכלו ומדקמתי בהו שליש
שי"מ בחולין שנעשין על טהרת תרומה קאמר וקמתי נאכל בנזיר
הדמע: ואי אחרת נפסל גופו מלאכול בתרומה ספינן. להאי הון
מדי דפסיל לגופו והדר אכלי בהדיה תרומה כגון היך חבילין: **הנה**
לנזיר הדמע. דלא איכפת לן אי אכלי תבלי תרומה כפסול הנזיר:
דליכא

אם והשי פסול ואינו מטמא כלומר ואינו פוסל דלמדי עושה שלישי
לשומרו על טהרת תרומה והוא כן חולץ שנעשו על טהרת תרומה
והשאלה פריך דהייב פסינא ליה מדי דפסול ליה לגופיה ואסור
למרו על טהרת תרומה כיון דלין דעמו לאח מעט שלא היה
שלישי אלא משום דהו מגע שמי או משום שאם אלה דעמו לת
לשומרו על טהרת תרומה וגדלה דוחק וגדלה לפרש כפירוש קמא
על טהרת תרומה דליירי בהו דיש בהו שלישי ושלישי שבהן פסול
ליה מדי דמפסול ליה לגופיה והדר אכיל תרומה דכפירוש הקונטרס
ל הגוף אל"ג דחלי שיעור אסור הכא התורה הבא דפסול הגוף דבגן
ליקין דימא (דף טו) לא כהתמא בהם ונמנמם הם מכאן לטומאת הגוי
עין פ"ק ד"ה (דף טו:) דמותרים ליגע בשרץ ונבלה ואין דרשין
טהרות וכן בפרק אמרו לו (כרתות דף יא.) דלמחר החירו לה למעשרת
בשיעור מפני הסכנה דוקא היינו נמי כשצאה לאכול בזה הכי תרומה
בתרומה טמאים ומטמאין שלישי בתרומה פוסל ולא מטמא הרביעי
דפסול וטומאת דקמי וכן בתרומה עצמה והרביעי שלה יכול לערב
מאין ומטמאין הרביעי פוסל ולא מטמא חמישי וכלל בניד חזק
לדומה כדלמך בגדי אוכלי קדש מדרס לחטאת ואמר נזיר במסכת
אחל לך קאמר דף הרביעי פוסל ובחמישי עצמו יכול לערב בו
קדש אין זה רביעי וקדש לחודיה דלאו י"א לטהרת חטאת אין בו
חיות חנא וליתני רביעי בתרומה חמישי חטאת ואין לתמוה
בתרומה עצמה אין זה רביעי ולא קדש חטאת ליכא חיבור
רביעי לפי שצאה לערב נזיר הקדש ושומרה מהיות רביעי ובכא
לאכול עמו קדש הנשמר בטהרת חטאת ומטמא היינו פוסל
אבי"ת ש"ה. לא בשביל שיהא סתם נזיר כן בדפדף אלו
ס' גבי מקפה של חולין ושם ישמן של תרומה דקאמר הכא ובפרק
אלא דעני למימר דהכא איירי בזה"ג דליכא כות כבדי אכילת פרס:

מסורת הש"ס

(א) עהרות פ"ב משנה
ג, (ב) ו"ל כפ' בתרא
דיומא פ; ג, (ג) ע"ש בתים
ד"ה דליכא.

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה יהשלישי וכו'
ספינן להאי כהן ושתינן:

שיטה מקובצת

[illegible]